

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

efter dets Smørproduktion; det vil sige, vi har opkrævet en Afgift, saaledes at Hjemmeforbruget har maattet betale højere Priser end Eksportprisen. Men det ærede Medlem har ikke været hjemme, naar vi har gennemført den Ordning, det ærede Medlem har ikke engang stemt for de Love, som har givet Landmændene Millionbeløb.

Nu kommer det ærede Medlem og siger, at jeg efter 9. April har gennemført en Ordning, som betyder, at Landmænd betaler Afgift til sociale Foranstaltninger. Det er ikke rigtigt. Det, der er sket, er, at man, som jeg har nævnt, i Henhold til en Bemyndigelseslov har fastsat Afgift paa Smør, der sælges paa Hjemmemarkedet, saaledes at de Priser, Landmændene faar, naar de sælger til Landsmænd inden for Landets Grænser, er højere, end naar de sælger uden for. Det er aldrig under Sagens Forhandling her i Rigsdagen fra min Side eller fra Fler-tallets Side forlangt, og det har aldrig været nogen Forudsætning for Lovens Gennemførelse — nogle kan have ønsket det, det ved jeg nok —, at Margarine skulde forbydes, saaledes at det blev umuligt for Befolkningen at faa Fedtstofforbrug til rimelige Priser; det har aldrig været fastslaaet som en Forudsætning for Loven, tværtimod, der er sikkert ingen ud over det ærede Medlem og hans Parti, som vil hævde, at det har været Lovens Forudsætning; at man bagefter skulde forbyde Margarine og hindre Folk i at faa Margarine til 150—170 Øre pr. kg og saaledes tvinge dem til at give 3 Kr. 50 Øre for Smør i Detailhandlen.

Enhver, der vil forstaa en lille Smule, kan forstaa, at det vil være umuligt for en stor Del af Befolkningen at dække sit Fedtstofforbrug til disse Priser. Derfor blev det naturligt, da der blev Tale om at gennemføre en større Placering af Smør paa Hjemmemarkedet, et Spørgsmaal, til hvilke Priser dette Smør skulde afleveres. Hvis det skulde afleveres til de samme Priser, 3 Kr., som var fastsat, kan man sige selv, at det blev umuligt at placere 50 Mill. kg Smør paa Hjemmemarkedet i Stedet for Margarine.

Til Oplysning for Tingets Medlemmer kan jeg nævne, da der er stillet Spørgsmaal derom, at jeg naturligvis til de forskellige Tider har ført Forhandling med Mejeri-brugets Ledere angaaende dette Spørgsmaal. Det har jeg gjort baade før 9. April og efter 9. April, idet der ogsaa før 9. April var Tale om, at det vilde være nødvendigt paa Grund af Afsætningsforholdene vest-paa at faa placeret mere Smør paa Hjemme-

markedet end tidligere. Det kunde kun ske ved at begrænse Margarineproduktionen og Margarineforbruget, og der blev da Tale om, til hvilke Priser det Smør saa skulde leveres, fordi man naturligvis var klar over, at hvis det skulde op paa de 3 Kr., saa kunde Befolkningen ikke betale det, saa vilde Forbruget gaa meget stærkt ned, og man vilde altsaa ikke opnaa ret meget med Hensyn til Placering af Smør paa Hjemmemarkedet ved denne Begrænsning af Margarineforbruget. Vi var baade før den 9. April og nu igen efter den 9. April, da en anden Situation havde nødvendiggjort en Placering af mere Smør paa Hjemmemarkedet, enige om, at den Pris, der skulde betales Landbruget for det ekstra Kvantum, maatte være Eksportprisen. Det har Mejeri-brugets Ledelse og jeg været enige om baade før og efter den 9. April.

Det ærede Medlem fortsatte med en Opremsning af forskellige Forhold, der skulde bevise, at jeg har paalagt Landbruget Afgifter, fuldkommen stik imod det, der har været Tilfældet. Det ærede Medlem har bl. a. nævnt Loven om Afgift af Kreaturer, der blev slagtet og solgt paa Hjemmemarkedet, og sagt, at disse Afgifter blev paalagt Landbruget. Det er helt forkert.

Netop for at støtte Landbruget blev der gennemført en Lov, der paalagde Forbrugerne her i Danmark en Afgift ved Slagtning af Kreaturer, som Landbruget sælger. Den blev gennemført i en Tid, hvor Afsætningsvanskelighederne for Kreaturer var overordentlig store, idet vor Eksport til Tyskland var gaaet ned til en Syvendedel af det, den havde været tidligere, og man blev saa enig om, at det vilde være nødvendigt at støtte Priserne for Landbruget ved at paalægge Forbrugerne Afgifter, som dels skulde bruges til Destruktion af Kreaturer, som var lidet værd, og dels skulde bruges til at stimulere Forbruget af Oksekød herhjemme ved Tilskud til de fattigste Medborgere. Formodentlig vilde det ske paa andre Varers Bekostning, men Foranstaltningen var gennemført til Fordel for Landbruget, og den betød en Forhøjelse af Priserne for Forbrugerne. Jeg har Gang paa Gang sagt, at dersom Landbruget ønskede, at denne Ordning skulde ophæves, fordi man opfattede det som en Afgift paa Landbruget, var der naturligvis ingen Forbruger, der vilde modsætte sig en Ophævelse.

Det ærede Medlem nævnte dernæst, at Mejeri-bruget igennem Aar havde arbejdet paa en Rationalisering af Mælkesalget for at skaffe en højere Pris til Producenterne og en lavere Pris for Forbru-